mõlgast läüdnü. Tuust all tälle Urrastõ kèrk (Arbs) nimes saanu. Üks Antsmõisa saks all tõmäst kaugõ rõnne keisrile teedä annu. Tuu pärast kutsutas teedä keisri kirjan Antsmõisa kèrkus (Anzen), et ta küll Urrastõ maa pääl sais.

---

6. Tuul aol, kui Jeesus wiel ummi jürgredega maad õnna pite käest, tull tõmä ütskõrd ütte talla kon parajast palmõ peeti. Jeesus pallõt iudäl ja jürgrõ üü ajõnd pulmamajan. Aet nä räega waesin rõiwis olli rä saadõti näed päält majast minemä ja lubati neid pinneja purõlada, kui nä wõtt tagasi pääs tulõma. Jeesus wanjõ kun kolusõ ärs ja läts mõnemä. Jalapäält nakas welts maa jeest rällä kõmä ja taewast maha jumjama, nii et kõrk tälu maa järwes sai. Tuu pärit ollõt Olõpä kèrku lähkesen ja tedä kutsutas Mewsõ järwes. Pergmurs ja mõrsja länmü wõtt tõnõ tõsõ närre kulba olja pakku, jusku tulnu mesi näile järji ja mõlõmbä appunu ärs. Nüüdgi rõiwat ää õmaga wii Jeen maia ja rahwast mätä. Pergmurs ja mõrs ja farawat kulba olsan, mugu nä firmä olli päänü.

Päält läts Jeesus jus edesi, nii kaugga ku tälle üts nartsõnahsas warta tull, nüsk käen. Jeesus kütse, mis päät nüskun olnõs. Narnõ ütel wii ollõt: Jeesus ütel tälle jus: Olgu jus päale wesi nüskun! No nakad narnõ wõtsmiist andes pallõma, nüskun ollõt felge rõsesk piim. Jeesus õnakad nastõst allõ, ta ütel tälle: Piimä ma fullõ lagasi ei rõi anda. Olgu jus päale puut kuud, puut kõist. Nii fündüsah, ja kuust awst om piimä Jeen üks puut welts, tõnõ puut pal jallotu puhas piim.

Päält läts Jeesus jäll edesi ja tull waesõ mehe kodu. Waesõt mehel es olõ tälle mudägi jürgrä anda. Jeesus käskse mugu lehmä lappa ja jõõgis kirtlä. Waenõ mees läts lapp ama peränutse lehmä ärs, et täll kõmäst küll kahju oll, ja